

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014. ΙΑ' ΛΟΥΚΑ

Των Αΐων Προπατόρων. Θύρσου, Απολλωνίου, Αρριανού και Των συν
αυτοίς μαρτύρων.

Έτος 7^ον Τεύχος 325

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιδ' 16 - 24)

Των Προπατόρων

Την παραβολή του Μεγάλου Δείπνου αξιωθήκαμε να ακούσουμε στην σημερινή Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής των Προπατόρων. Δείπνο ετοιμασμένο για πλήθος προσκεκλημένων. Φυσικά η παραβολή κρύβει μεγάλες αλήθειες που συγκλονίζουν τον πιστό όταν αποκαλύπτονται. Και εδώ ο Κύριός μας Ιησούς εννοεί την Βασιλεία των Ουρανών, αλλά και το Μέγα Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Το Μυστήριο των Μυστηρίων, το οποίο αποτελεί και τον πυρήνα της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεώς μας...

Μας δίνεται λοιπόν η ευκαιρία σήμερα να προσεγγίσουμε το μεγάλο αυτό Μυστήριο, το Δείπνο της Θείας Κοινωνίας στο οποίο θα πρέπει να προσερχόμαστε μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης, ώστε να γινόμαστε κοινωνοί Αυτού του Δεσποτικού Σώματος και Αίματος. Το ότι η Θεία Κοινωνία είναι Αυτό το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και Θεού μας, τούτο μας το βεβαίωσε ο Ίδιος όταν ομίλησε για την «Σάρκα Του». «Η σαρξ μου αληθώς εστί βρώσις και το αίμα μου, αληθώς εστί πόσις» (Ιωαν. στ' 55). Ναι αδελφοί μου, τα Τιμία Δώρα που παρατίθενται στο Δείπνο της Θείας Κοινωνίας, είναι η αληθινή τροφή, με την οποία τρέφεται, στηρίζεται, τονώνεται και ζωογονείται η ψυχή μας. Δεν υπάρχει άλλη τροφή για την ψυχή μας και την όλη ύπαρξή μας. Τούτος είναι δε και ο λόγος για τον οποίον το «Πάτερ ημών», δηλ. η Κυριακή προσευχή, που κάνει λόγο για τον «άρτον τον επιούσιον», ορίστηκε από την Εκκλησία μας να απαγγέλλεται λίγο πριν την Θεία Κοινωνία.

Θεία Κοινωνία. Και μόνο οι δύο αυτές λέξεις, όταν ο άνθρωπος τις συνειδητοποιήσει (όσο το δυνατόν), είναι ικανές να τον ξεκολλήσουν από την γη και από την ύλη, από το πρόσκαιρο και από την αμαρτία και να τον ανεβάσουν στα ύψη τα πνευματικά, στα ύψη της θεϊκής υιοθεσίας.

Θεία Κοινωνία = Θεία Επικοινωνία. Θαύμα θαυμάτων. Ο χοϊκός και αδύναμος άνθρωπος, γίνεται σύσσωμος και σύναιμος Κυρίου Ιησού Χριστού. Εάν όντως ήμασταν πνευματικοί άνθρωποι, εάν πράγματι στην καρδιά μας κόχλαζε η αγάπη του Ιησού, δε θα μέναμε μόνο σ' αυτά που

μας βεβαιώνουν οι αισθήσεις. Η όραση και η γεύση. Θα ανοίγαμε την ψυχή μας και θα προχωρούσαμε βαθύτερα, με αποτέλεσμα να συνειδητοποιούμε, ολοένα και περισσότερο, ότι μέσω της συμμετοχής μας στην Ορθόδοξη λειτουργική ζωή, γινόμαστε σιγά – σιγά, ουρανοπολίτες...

Θα βλέπαμε πόσο πρόσκαιροι και πάροικοι είμαστε εδώ και πόσο αγαπημένα τέκνα του Θεού θα πρέπει ν' αναδειχθούμε, αρκεί να δείχνουμε την δέουσα προσοχή και πίστη στο Μυστήριο.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερα έκπληξη και θαυμασμός για τον άνθρωπο όταν αρχίζει να μελετά την άφατη συγκατάβαση του Κυρίου, ο Οποίος καταδέχεται και εισέρχεται ως τροφή και από το στόμα του ανθρώπου (χωρίς βεβαίως η Θεία Μετάληψη να ακολουθεί την φυσική ροή του οργανισμού), δηλ. ημών των κατακρίτων και αμαρτωλών ανθρώπων! Είναι δε τόσο το ύψος αυτής της πραγματικότητας, ώστε και αυτοί οι άγιοι Άγγελοι και όλα τα ουράνια πνεύματα, φρίττουν μπροστά στην άπειρη και ασύλληπτη συγκατάβαση και αγάπη του Θεού. Όσο τολμηρή φαντασία και αν διέθετε ο άνθρωπος, δεν θα μπορούσε ποτέ μα ποτέ να φανταστεί ότι η αγάπη και η συγκατάβαση του Θεού, θα μας πρόσφερε αυτό το ανέκφραστο και φρικτό μυστήριο της θυσίας του αγαπημένου του Υιού. Και μετά από αυτά που κάνουν το νου του ανθρώπου να εκπλήσσεται και να φρίττει, μετά απ' αυτά που κάνουν την γλώσσα να σιωπά και τη γραφίδα να παύει, χρειάζεται άραγε να επισημάνουμε και να τονίσουμε την προσοχή με την οποία είναι απόλυτη ανάγκη να προσεγγίζουμε το θείο μυστήριο που ξεπερνά και αυτούς τους ουρανούς και εκπορεύεται απευθείας από την Αγία Τριάδα;

Είναι άραγε ανάγκη να υπογραμμίσουμε το πόσο προσεκτικοί θα πρέπει να είμαστε πριν λάβουμε την λαβίδα στα ρυπαρά και πηλίνα χείλη μας; Τούτο μόνο τονίζουμε. Είναι προτιμότερο να μη πλησιάσει κανείς ποτέ, ενώ είναι απροετοίμαστος, στο Δεσποτικό Δείπνο, παρά ανέτοιμος να το γευθεί και, αλλοίμονο, να κολαστεί... Δόξα τω Θεώ, διότι υπάρχουν και σήμερα πιστοί ορθόδοξοι Χριστιανοί (και ουδέποτε θα παύσουν), οι οποίοι συμμετέχουν τακτικά και ασφαλώς κατόπιν προετοιμασίας και με την άδεια του Πνευματικού τους στα άχραντα μυστήρια. Συμμετέχουν στο Μεγάλο Δείπνο, «ακατακρίτως». Συγκινούνται και λάμπουν από χαρά και αγαλλίαση, διότι αξιώνονται να συμμετέχουν στην επουράνια πρόσκληση. Και όχι μόνο τα πρόσωπά τους αστράφτουν από την Χάρη του Μεγάλου Μυστηρίου, αλλά την ουράνια αυτή γαλήνη, την μεταφέρουν μέσα στην οικογένειά τους, αλλά και στο περιβάλλον τους γενικότερα.

Ο Χριστός έρχεται μέσα στον οίκο της ψυχής και ο άνθρωπος γίνεται ό,τι ανώτερο και αγιότερο θα ήταν δυνατόν να γίνει.

Γίνεται Χριστοφόρος! Μέσα στις φλέβες του, διά της Θείας Κοινωνίας, ρέει πλέον αυτό το Δεσποτικό αίμα.

Υπάρχει μεγαλύτερη ευλογία απ' αυτό; Και πάλι, μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερο κακό από την συνειδητή άρνηση του ταλαίπωρου ανθρώπου στην πρόσκληση για το Μέγα Δείπνο; Αδελφοί μου, δεν έχουμε, παρά κάθε

φορά που πλησιάζουμε τον «θείο κρατήρα», εν συντριβή καρδία να ομολογούμε:

«Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το Μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη Βασιλεία σου».

π. Ιωήλ Κωστάνταρος

Οι ανθρώπινες διακρίσεις και η εν Χριστώ «αδιακρισία

«οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Η φράση αυτή συχνά θεμελιώνει θεολογικά την αντίθεση της Εκκλησίας στις διακρίσεις, και κυρίως στις πλέον έκδηλες εκφάνσεις αυτών, τις φυλετικές δηλαδή διακρίσεις, τις εθνικιστικές και τις πολιτικές, οι οποίες μάλιστα έφτασαν στο σημείο κατά τη διάρκεια του μεγαλύτερου μέρους του 20ού αιώνα να διαπράξουν ωμότητες, όπως εκείνες του εθνικοσοσιαλισμού (ή φασισμού) και του διεθνικοσοσιαλισμού (κομμουνισμού). Ουδείς άλλωστε σήμερα, στις δυτικές τουλάχιστον κοινωνίες, θεωρεί ότι συμβαδίζουν με τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα το Απαρτχάιντ, οι γενοκτονίες, ή η κατάργηση της θρησκευτικής ελευθερίας.

Ο Απόστολος ωστόσο δεν καταργεί απλά τις διακρίσεις. Δεν λέει ότι είμαστε όμοιοι, ίδιοι ή ίσοι, αλλά ότι όλοι είμαστε ένας εν Χριστώ Ιησού. Γι αυτό και κατά την Θεία Μετάληψη δεν παίρνουμε μέσα μας τον Χριστό (η ιδιωτικοποίηση του χριστιανισμού συνιστά προτεσταντισμό), αλλά μάς προσλαμβάνει ο Χριστός στο ένα σώμα Του, την Εκκλησία. Έτσι δεν κοινωνούμε μόνο με τον Χριστό αλλά και με όλους τους κοινωνούντας Χριστόν. Όμοιο είναι και το παράδειγμα της Αμπέλου: όσο τα κλήματα, δηλαδή εμείς, παραμένουμε ενωμένοι με την Άμπελο, που είναι ο Χριστός, παραμένουμε ενωμένοι με την ζωή και μεταξύ μας, όντας μέλη της μίας αμπέλου. Αλίμονο άμα στη θέση της Αμπέλου = Χριστός βάλουμε άλλα πρόσωπα. Δεν σταυρώθηκε ο Κηφάς, ούτε ο Απολλώς, ούτε ο Παύλος. Όλοι είμαστε ένας εν Χριστώ. Αυτή η ενότητα συνεπάγεται κοινωνία αγάπης, στην οποία τα πάντα είναι κοινά, τόσο οι υλικές όσο κυρίως οι πνευματικές δωρεές. Δεν καταργείται το ανθρώπινο πρόσωπο, ούτε όμως υψώνεται ψηλότερα από τους εν Χριστώ αδελφούς. Δεν κολάζεται η ιδιοκτησία, παράλληλα όμως κοινοποιούνται τα αγαθά.

Δεν καυχάται ο έχων το οποιοδήποτε χάρισμα, αλλά το καλλιεργεί προς όφελος πάντων. Ασθενεί ο ένας, και όλο το σώμα πάσχει και μεριμνά για την θεραπεία. Στην πράξη απέχουμε πολύ. Εάν είμαστε ένας, δεν εξηγείται η ιδιωτικοποίηση της χριστιανικής ζωής (μέχρι και «ιδιωτικές Θ. Λειτουργίες» τελούνται), ούτε ο ένας χριστιανός να πεινά και ο άλλος να μεθύει, ούτε η άμεση ή έμμεση αυτοπροβολή ένεκα των χαρισμάτων του Θεού, σαν να αποτελούσαν δικά μας επιτεύγματα. Διακρίνουμε (= ξεχωρίζουμε) τον εαυτό μας ως γνήσιο πιστό, ή ως ενάρετο, ή ως ευσεβή,

και ρίπτουμε βέλη απαξιωτικά στους «μιαρούς» ασεβείς, ή στους «βδελυρούς» αιρετικούς, ή στους «ανάξιους» αμαρτωλούς, σχίζοντες - εμείς, οι «άμεμπτοι» - τον άραφο χιτώνα του Χριστού. Κατηγορούμε την κοινωνία για «αποχριστιανικοποίηση», εμείς που στην ουσία δεν γνωρίζουμε τί σημαίνει να είσαι ένας με όλους εν Χριστώ. Γι αυτό και θεωρούμε ότι χρειάζεται - και ενίοτε απαιτούμε ηχηρά - να επιβληθούν οι χριστιανικές αρχές σε θεσμικό επίπεδο.

Όμως η εν Χριστώ αγάπη δεν δύναται να αντικατασταθεί με τον νόμο, ούτε ο ξένος να γίνει πλησίον μέσα από φιλανθρωπικές ακτιβιστικής δομής. Γιατί η εν Χριστώ αγάπη και η εξ αυτής προερχόμενη φιλανθρωπία, προϋποθέτουν κοινωνία προσώπων εν Χριστώ. Και γιατί κοινωνία προσώπων, και μάλιστα εν Χριστώ, δεν μπορεί να επιβληθεί από κανένα νόμο ή αυθεντία. Ο Θεός μάς έπλασε ελεύθερους, και αν μη τι άλλο με την σάρκωσή του και με την διδασκαλία του μάς έδειξε το βάθος της φιλανθρωπίας του και τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να γίνουμε κι εμείς φιλόανθρωποι: να αποδεχθούμε με ταπείνωση και ευγνωμοσύνη τις ευεργεσίες του και εν πλήρη ελευθερία να ενωθούμε με την Άμπελο της ζωής, γενόμενοι ένας εν Χριστώ Ιησού. Σε ένα εξωπραγματικό (για την χριστιανική ραστώνη μας) σενάριο, ακόμα και εάν οι νόμοι και οι αρχές και εξουσίες είναι αντίθετες προς το Ευαγγέλιο, όπου υπάρχει Χριστός είναι όλοι ένα σώμα και έχουν τα πάντα κοινά, και καλύπτονται οι βιοτικές ανάγκες όλων, και είναι κοινή η προσευχή και η μετάληψη του σώματος και του αίματος του Χριστού και η χάρις του Θεού προς εμάς και ημών προς όλους.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

15 Δεκεμβρίου	Δευτέρα	<u>7-9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου ιερομάρτυρος Ελευθερίου και της μητρός αυτού Ανθίας. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
16 Δεκεμβρίου	Τρίτη	<u>5:00 μ.μ.</u> Εσπερινός – Παράκληση στον Άγιο Ελευθέριο. Απογευματινό κήρυγμα: «Τα μυστήρια της Εκκλησίας».
17 Δεκεμβρίου	Τετάρτη	<u>7-9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου Διονυσίου επισκόπου Ζακύνθου. Θα τεθεί σε προσκύνηση η Ιερή Εμβάς του Αγίου.
19 Δεκεμβρίου	Παρασκευή	<u>7-9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου μάρτυρος Βονιφατίου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
20 Δεκεμβρίου	Σάββατο	<u>7-9:00 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου Ιγνατίου Θεοφόρου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου. <u>9:00 π.μ. ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ</u>